

Sygn. akt V KK 312/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Kala

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

Protokolant Patrycja Kotlarska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Grzegorza Krysmanna,
w sprawie **R. S.**

skazanego z art. 178a § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 19 września 2019 r.,

kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego

- na niekorzyść

od wyroku Sądu Okręgowego w L.

z dnia 15 stycznia 2019 r., sygn. akt IV Ka (...),

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w G.

z dnia 16 października 2018 r., sygn. akt II K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Okręgowemu w L. do ponownego rozpoznania w postępowaniu
odwoławczym.**

UZASADNIENIE

R. S. został oskarżony, o to, że „w dniu 14 września 2017 r. na drodze wojewódzkiej nr [...], na wysokości m. J., woj. [...], kierował samochodem osobowym marki F. o nr. rej. (...) w ruchu lądowym, znajdując w stanie nietrzeźwością mając odpowiednio - I: 1,06 mg/l, II: 1,21 mg/l, III: 1,05 mg/l, IV: 1,05 mg/l, V: 1,01 mg/l i VI: 0,99 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu AG Neuwied Niemcy sygn. akt 2080 (...) z dnia 16 stycznia 2015 r.,

tj. o przestępstwo z art. 178a § 4 k.k.

Sąd Rejonowy w G. wyrokiem z dnia 16 października 2018 r., sygn. akt II K (...), oskarżonego R. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za ten czyn, na podstawie art. 178 a § 4 k.k. przy zastosowaniu art. 37a k.k. i w zw. z art. 33 § 1 i § 3 k.k., wymierzył mu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 20 zł. Na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, a na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy. Na podstawie art. 43a § 2 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. orzeczono wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej Sądu Rejonowego w G.. Orzeczono o kosztach i opłatach sądowych.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego zarzucając zaskarżonemu orzeczeniu „błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu stypizowanego w art. 178a § 4 k.k., w sytuacji gdy *zgromadzony* w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, iż oskarżony R. S. działając pod wpływem usprawiedliwionego błędu zrealizował swoim zachowaniem znamiona zarzucanego mu czynu, co w konsekwencji doprowadziło do błędnego zakwalifikowania zachowania *sprawcy* jako czynu z art. 178a § 4 k.k. zamiast *czynu stypizowanego* w art. 178a § 1 k.k.” Podnosząc ten zarzut obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G..

Sąd Okręgowy w L., wyrokiem z dnia 15 stycznia 2019 r., sygn. akt IV Ka (...), zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że: z opisu czynu wyeliminował odniesienie do Sądu AG N. Niemcy sygn. akt 2080 Js (...) z dnia 16 stycznia 2015 r. i czyn oskarżonego zakwalifikował z art. 178a § 1 k.k.; wymiar orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych obniżył do 3 lat i za podstawę jego wymierzenia przyjął art. 42 § 2 k.k., a wymiar orzeczonego wobec oskarżonego świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej obniżył do 5.000 zł. W pozostałym zakresie orzeczenie Sądu I instancji utrzymano w mocy zwalniając oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Kasację od tego wyroku wniósł Prokurator Generalny – Minister Sprawiedliwości. Zaskarżając go w całości, na niekorzyść R. S., skarżący zarzucił:

„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 114a § 2 pkt 2 k.k., polegające na pominięciu w toku orzekania powyższej normy prawnej i w konsekwencji przyjęciu błędnego poglądu, że do zatarcia skazania z wyroku Sądu AG N. Niemcy, w sprawie o sygn. akt 2080 Js (...), należy stosować przepisy prawa polskiego, a zatem uległ on zatarciu, skutkiem czego doszło do nieuzasadnionej zmiany wyroku sądu I instancji poprzez skazanie R. S. za występki polegający na prowadzeniu pojazdu w stanie nietrzeźwości w typie podstawowym z art. 178a § 1 k.k., pomimo to, że w dacie czynu oraz wyrokowania oskarżony był osobą prawomocnie skazaną za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, gdyż zgodnie z ustawą obowiązującą w miejscu skazania, wyrok Sądu AG N. Niemcy, w sprawie o sygn. akt 2080 Js [...] Cs nie uległ zatarciu z mocy prawa, co doprowadziło także do rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia art. 178a § 1 k.k., poprzez zastosowanie powyżej normy, mimo iż zostały zrealizowane znamiona art. 178a § 4 k.k.”.

Podnosząc powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w L. i przekazanie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego – Ministra Sprawiedliwości okazała się zasadna w stopniu oczywistym, co skutkowało wydaniem orzeczenia o charakterze kasatoryjnym.

Sąd odwoławczy nieprawidłowo przyjął, że w przedmiotowej sprawie doszło do zatarcia skazania z mocy prawa w sprawie o sygn. akt 2080 Js (...) Sądu AG N. Niemcy jeszcze przed datą popełnienia przez oskarżonego występku w dniu 14 września 2017 r. Zdaniem tego Sądu, okres konieczny do zatarcia skazania należało oceniać zgodnie z obowiązującym polskim prawem karnym, bowiem doszło do uchylenia przepisu art. 107a k.k., zgodnie z którym *w razie skazania przez sąd innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej zatarcie skazania następuje zgodnie z prawem państwa, w którym to skazanie nastąpiło*. Ta okoliczność zaś, zdaniem Sądu Okręgowego, skutkowało oceną zachowania oskarżonego w kontekście spełnienia znamion czynu z art. 178a § 1 k.k., nie zaś jak pierwotnie przyjęto art. 178a § 4 k.k. Faktycznie art. 107a k.k. został uchylony z dniem 1 lipca 2015 r., na podstawie art. 1 pkt 64 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.396), jednakże Sąd Okręgowy w L. nie dostrzegł, że uchylenie art. 107a k.k. nie miało dla oceny sytuacji procesowej oskarżonego znaczenia, albowiem w dniu uchylenia tego przepisu, jednocześnie zmieniono treść art. 114a k.k., który obecnie reguluje te kwestie.

W toku ponownego rozpoznania sprawy Sąd odwoławczy uwzględni powyższe oraz fakt, że w odniesieniu do skazanego R. S. dojdzie do zatarcia skazania w sprawie sądu niemieckiego dopiero dnia 16 stycznia 2020 r.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji wyroku.